

Cetverosporazum proti miru na vzhodu.

Angleški urad za zunanje zadeve je dne 19. marca priobčil sledečo izjavo:

V Londonu zbrani ministrski predsedniki in ministri za zunanje zadeve četverosporazumovih držav vzamejo na znanje politični zločin, katerega je Nemčija pod imenom „nemški mir“ zagrešila proti ruskiemu ljudstvu. Rusija je bila takrat, ko je morala podpisati mirovno pogodbo, brez orožja, ker je svojo armado razorožila. Ruska vlada je pozabila, da se je Nemčija bojevala štiri leta zoper neodvisnost narodov in zoper pravice človečanstva. Ni še poteklo z Rusijo sklenjeno premirje, že je Nemčija začela pošiljati svoje čete z ruske fronte na zapadno fronto, čeprav se je zavezala, da tega ne bo storila, toda Rusija je bila tako slaba da proti temu ni mogla ugovarjati. Ko se je potem udeležil „nemški mir“, je Nemčija vpadla v ruske pokrajine ter uničila ali odvzela Rusiji vsa brambna sredstva. Zastopniki Rusije so morali podpisati mir, ne da bi vedeli, ali bo pogodba v resnici pomenjala mir ali vojno, in ne da bi bili zvedeli, v kakšni meri bo uničeno narodno življenje Rusije. Cetverosporazum ni dvomil, kakšno sodbo bodo izrekli o tem miru vsi svobodni narodi na svetu. Mirovne pogodbe, katero je Nemčija sklenila z Rusijo in jo bo še sklenila z Rumunijo, četverosporazum ne more priznati in je tudi ne bo priznal. Bojevali se bomo še nadalje, da napravimo enkrat za vselej konec nemški politiki plenjenja in ropanja. Ako naj zmagata pravičnost in svoboda, naj narodi, za kojih usodo gre, zaupajo armadam, ki so se izkazale, da so kos svoji veliki nalogi in sicer še celo v veliko težavnejšem položaju, kakor je sedanj.

Razne politične vesti.

V Gradcu se je na Jožefovo vršilo nemško zborovanje proti jugoslovanskim zahtevam. Glavna govornika sta bila advokat dr. Mravljak iz Maribora in dr. Ambrožič iz Celja, sinova slovenskega naroda. Nemci, ki nimajo nič govoriti o naših jugoslovanskih zahtevah, so sklenili resolucije, da se mora ustanoviti jugoslovanska država na vsak način preprečiti. Nemci hočejo imeti prosto pot iz Berlina preko jugoslovanskih pokrajin do Adrije. Nemci zahtevajo zedinjenje Avstrije z Nemčijo. — Hvala Bogu, da Nemci pri ustanovitvi Jugoslavije ne bodo imeli odločilne besede. Odločevali bomo o tem Jugoslavlani sami.

V državni zbornici se je vršila v sredo, dne 13. marca, razprava o zakonski predlogi za zvišanje plač samostojnim in pomožnim dušnim pastirjem. Zbornica je z veliko večino glasov sprejela zakonsko predlogo. Proti so glasovali samo sovražniki katoliške duhovščine in katoliške cerkve kakor: nemški socialisti, demokrati in tramazoni. V četrtkovni seji je pa zbornica razpravljala o zakonski predlogi glede zvišanja pristojbin za moštvo. O predmetu je med drugimi govoril tudi poslanec Pogačnik, ki je naglašal, da je krivično, ker dobiva moštvo, ki se nahaja v zaledju, kljub vedno večji draginji iste pristojbine, kakor jih je dobivalo pred vojno. Zbornica je sprejela zakonsko predlogo, kakor se je vršila razprava o zakonskih predlogih glede rentnega davka vojni doklad na neposredne davke in o razširjenju vojnega davka na višje zneske in dohodke za leto 1918-19. K predmetu je med drugimi govoril tudi finančni minister, ki je obenem napovedal, da bo meseca maja razpisano novo vojno posojilo. Zbornica je sprejela zakonske predloge. — V petkovi seji je drž. zbornica razpravljala o predlogi glede ustanovitve ministrstva za ljudsko zdravje in razprava o predlogi glede draginjskih dokladov za ljudskošolsko in mesčansko učiteljstvo. Zbornica je sklenila, da prispeva država k draginjskim dokladom 70%, 30% bi pa naj prispevale dežele. S petkovo sejo je bilo predvelikonočno zasedanje državne zbornice zaključeno. Prihodnja seja se bo vršila dne 15. aprila.

Interpelacije in predlogi. Jugoslovanski klub je stavil več interpelacij radi postopanja mariborskega državnega pravdnštva, ker neče zasledovati in kaznovati ovaduhov, ki so zlasti v začetku vojne pe Erivom ovajali Slovence, ki so bili

vsled tega po nedolžnem preganjanju, zasramovani in tirani v zapore; nadalje interpelacijo zaradi grdega ravnanja z vojaki v Lilienfeldu, radi postopanja z nevojaškim prebivalstvom v zasedeni Italiji in še več drugih.

Za odpust starih črnovojnikov. Člani Jugoslovanskega kluba so predlagali, da se črnovojniki, ki so stari več kakor 42 let, odpustijo iz črnovojniške službe. Tozadevno so se vršile v četrtku in petek razprave v brambnem odseku.

Tedenske novice.

Citateljem in naročnikom! Današnja številka „Slov. Gospodarja“ je izšla radi praznika v torek le samo na štirih straneh. Primanjkuje nam v tiskarni delavskih moči. Radi tega smo morali močno skrajšati tudi dopise in druga poročila. Izpustiti smo morali tudi inserate. Upamo, da bomo lahko izdati prihodnji teden „Slov. Gospodarja“ zopet na osmih straneh. Za tokrat pa prosimo cenj. naročnike, naj nam oprostijo. — Prihodnja ponedeljkova „Straža“ izide radi praznika šele v torek, dne 26. marca.

Cesarica Zita in novorojeni princ se počutita, kakor pravijo zdravniški izvidi, stalno dobro.

60letnica. Vič. g. Josip Zidanšek, duhovni svetovalec, ravnatelj kn.-šk. deškega semenišča, profesor bogoslovja in imejitelj c. in kr. vojne-jubilejne spominske kolajne, je slavil dne 4. marca svoj 60. rojstni dan ter nastopil te dni 60. tečaj kot profesor še na mnogih letih!

50 let doktor. V Novicerkvi pri Celju je dne 12. marca slavil tamošnji dekan, kanonik, bivši drž. poslanec in nekdanji urednik „Slov. Gospodarja“ dr. Lavoslav Gregorec 50letnico doktorstva. Dr. Gregorec je bil dne 12. marca 1868 promoviran v Gradcu za doktorja oogoslovja. Jubilatant je čil in zdrav na duhu in telesu. Cestitamo!

Osebnosti. Vadniški učitelj g. Stanko Marin je dobil naslov c. kr. profesorja. — Sapient na tukajšnji državni gimnaziji, g. dr. Pavel Stranšek je napravil na graški univerzi profesorski izpit.

Duhovščina dekanije Videm ob Savi in krajni šolski svet Zakot pri Brežicah se pridružujeta deklaraciji Jugoslovanskega kluba z dne 30. majnika 1917 pod habsburškim žezlom.

Zopet dve občini blizu Ptujja za deklaracijo. V občini Bišečki Vrh se je podpisalo 102, v občini Bišpa 123 občanov za Jugoslavijo pod habsburškim žezlom.

Na cedilu so jih pustili. Te dni bodo boje bli župani slovenskoštajerskih mest in nemškutarjskih trgov na Dunaj, kjer bodo šli k ministrskemu predsedniku in baje celo k cesarju. Kje pa so ostali nemškutarjski župani in odposlanci iz kmetijskih občin, katerim se je že cela dva meseca obljubovalo, da se bodo zastopali na Dunaj, da bodo dobili fine cigare, da bodo tam dobro jedli in pili ter se bodo povrh dobili mastno odškodnino? Neka eri so se že vadili prepevati, ko so se gledali v ogledalu: „Sem zauberfant, imam čist nov gvant.“ A vse veselje, vse lišpanje, likanje, mazanje in pripravljanje je bilo eaman. Nemški in nemškutarjski glavači so pustili kmetjske nemškutarje popolnoma na cedilu in jih niso vzeli s seboj na Dunaj.

Ali se boste kedaj spametovali? Nemška gospoda v Mariboru, Ptujju, Celju, Slov. Bistrici, Slov. Gradcu, Brežicah, Vojniku itd. gre torej sama na Dunaj. Kmetijskih nemškutarjev ne mara. Revčeki so že pili tečne in tedne na račun dunajskega romanja, hvalili so se okoli, kako bodo govorili s samim cesarjem, a sedaj to presenečenje! Ali se bodo ti ljudje kedaj spametovali? Ali bodo sprevideli, da jih nemški in nemškutarjski kolovodje vodijo samo za nos? Norca se brijejo iz njih! Ti ljudje nimajo toliko ošpurne sile, nimajo toliko samostojnosti, da bi dahi slovo nemškutarstvu in bi šli z ogromno večino slovenskega kmetjskega ljudstva. Zaslepljeni so in v svoji zaslepljenosti so tako zastrupljeni z nemškutarjskim, z odpadniškim duhom, da za večino njih ni več zdravila. Smilijo se nam te izgubljene reve.

Tujci nas imenujejo tujce. „Marburgerca“, glasilo verskih in narodnih odpadnikov, se silno jezijo, ker je tudi v Spielfeldu in na levem bregu Mure v Strasnu, Cmureku, Radgoni itd. podpisalo mnogo naših ljudi jugoslovansko deklaracijo. Seveda skuša vsa stvar olepsati in to „stramotno“ za nemški značaj onih krajev opravičiti s tem, da so neke priproste ženske osebe podpisale nekaj, da se same niso vedele kaj. Posebno jo jezijo, ker je „Jugoslovanci“ pisal, da rabijo Nemci ob levem Murskem bregu mnogo slovenskih besed v domači govorici. Resnica pač kolje v oči. „Marburgerca“ se je povzpela do trditve, da na Spodnjem Stajerskem sploh Slovenci niso domačini, ampak so le preostanki Nemcev, zaostali Turki itd. Tako nesramno žali lutrovske nemški list naše slovensko prebivalstvo, ki že stoletja prebiva na svoji zemlji. Vprašamo: ali so mogoče lutrovske Svabi, ki so prišli s culico v roki iz Prusije, tukajšnji do mačini? Ali so mogoče ponemčeni Lahi, ki igrajo v nekaterih krajih mariborske okolice nemškutarjske kolovodje, rojaki Sp. Stajerja? Ali imajo cigani, židje in ljudje anake baže, ki sedaj gulijo slovenskega kmeta in mu odvzemajo kruh in najpotrebnejše, več pravice če naše ožje domovine kot slovenski reč, ki

je obdelal našo zemljo, sezidal mesta, irge in vasi? Pritepenici, ki si lasite našo grudo, idite tje, odkod ste prišli!

Petrolej za preklic jugoslovanske izjave. Iz Polensaka nam pišejo: Pretekli mesec je prišel v G. bišo v občini Hlaponci pri Ptujju fantič, star 18 let, in pravi: „Ali ste že podpisali jugoslovansko deklaracijo? Če ste jo že podpisali, le hitro prekličite! A znate, kako je bilo na shodu v Ptujju? Brenčič je moral bežati. Kako je Linhart priden, veren in pobožen kristjan? Če bote preklicali deklaracijo, vam prinesem petroleja.“ — Pri drugih hišah je ponujal sveče, samo ne podpisati izjave za Jugoslavijo. Rekel je, da je na njegovo prigovarjanje že 37 oseb preklicale svoje podpise. Povsod je grozil s kaznijo. Neka žena ga je vprašala: „Kaj pa, ali ste Vi Slovenci ali Nemci? Kaj ne, kadar ste lačni, tedaj ste Slovenci, da dobite slovenskega kruha, kadar pa ste siti, ste pa Nemec.“ Pobič pravi, da je iz Maribora. Pa mislim, da je iz Ptujja in sicer „Stajerčev“ agent.

Slovenski vojaki imenujejo „Stajerca“ lažnjivca. Slovenski saperji 60. bataljona (prejšnji pionirski baon št. 3) nam pišejo: Veseli smo novice, ki nam jih prinašata „Slov. Gospodar“ in „Straža“ iz domovine. Veselimo se Jugoslavije, veselimo se dela naših vrlih mladenk pri podpisovanju izjav. Da, samosvoji gospodariji hočemo biti na naših domačih tleh pod žezlom našega presvitlega vladarja Karla I. — „Stajerca“, katerega mi tukaj na fronti nazivamo „lažnjivca“, se nam tudi večkrat vsili. Kakor so nekdanj imeli nemški graščaki za slovenskega kmeta bic in palico, tako sedaj grozi „očka“ onim v domovini, ki nočejo plesati tako kakor godejo nemškutarji in Nemci, vedno z žandarji, s sodnijo in z ječo. Seveda se „Stajerčevih“ groženj dandanes nihče ne boji. Skoro v nobenem „Stajercu“ ne manjka stare lažnjive pesmi, da je „Slov. Gospodar“ imenoval vojake 87. polka šnopsarje. Mi natanko prečitamo vsako številko „Slov. Gospodarja“, vendar tega nismo našli nikjer. Gotovo je, da si jo je kar na debelo izmislil. Nekateri hudomušni tovariši celo trdijo, da „Stajerčev“ urednik skili, vsaj na eno oko. Pravijo, da je v izlozbi trafike na Glavnem trgu v Ptujju čital „Slov. Gospodarja“, pa je videl svoj list v oknu mestnega gledališča in tako ni vedel, da je bral to v „Stajercu.“ Na svetu je vse mogoče. — Veselo Veliko boe vsem Jugoslovankam in Jugoslovantom! Joško Slavinec, Ljutomer; Franc Rupar iz Skoecjana; Andrej Kajtna iz Loke; Franc Vakaj in Franc Perline od Sv. Ana v Slov. gor. ter več drugih.

Mnenje slovenskega vojaka o „Stajercu.“ Vojaki naskakovalne stotnije 18. bataljona, vojna pošta 613, nam pišejo med drugim: Poslušal sem grometi topove, gledal sem razmesarjene tovariše, gledal kule in množice mrličev nepokopanih na več tednev. Pa vsa ta vojna grozota se mi ni tako studila, kakor nemškutarjski „Stajerc“! V krogu bojnih tovarišev se pogovarjamo in s studom razmišljujemo, kako izdajalsko, lažljivo in nesramno piše ta slovensko pobarvan nemški list. Čeravno smo Jugoslavlani, pa vendar smo vedno zvesti Bogu, cesarju in avstrijski zastavi. Zaradi tega si ne damo učiti od te propalice. „Stajerc“ se hvali, da je zvest Avstriji, celo katoličan hoče biti, sicer pa vodi „Stajerčeva“ rot k lutrisveri in — v Berlin k Prusom. Slovenski vojaki pa pravimo: Sami si hočemo urediti svoj dom, sami hočemo preurediti našo domovino, imeti hočemo našo Jugoslavijo pod habsburškim žezlom. — Sledi 41 podpisov.

Slovenski fantje ob Piavi pozdravljajo Jugoslavijo. Od Piave na Laškem smo dobili od velikega števila slovenskih in hrvaških vojakov navdušene izjave za jugoslovansko deklaracijo. V neki izjavi, podpisani od več kot 260 vojakov, se glasi: „Povemo odločno na ves glas, da se ho slišalo do Dunaja, do Budimpešte in do Berlina, da mi slovenski vojaki nismo preživeli kri ne za nemštvo in madžarsko predrznost in pohlepnost, temveč edino in samo za cesarja Karla in njegovo presvetlo habsburško hišo in za našo narodno svobodo, za Jugoslavijo. Stavljena in proslavljena, srečna in blagoslovljena bodi naša mati, ti zaželjena naša mila Jugoslavija!“

Prošnja jugoslovanskih vojakov. Slovenci, Hrvatini in Srbi, ki skupno vršijo vojniško službo v poljski bolnici št. 1503, vojna pošta 375, prosijo za tri tamburice, da se morejo v prostem času malo pozabavati. Tamburice se naj pošljejo na naslov: Ivo Repolusk, san. desotnik, c. in kr. poljska bolnica št. 1503, vojna pošta 375.

Hvala slovenskemu zaledju. S fronte nam piše slovenski črnovojnik, ki se že nad tri leta bori na vseh mogočih frontah za našo domovino. Nas slovenske vojake skrbi usoda našega naroda. Občudovati moramo krepke nastope naših poslancev v državnem zboru, kjer se odločno bijejo za naš bitvi ali ne biti. Vso hvalo zaslužijo naše požrtvovalne miadenke in žene, ki se vedno vstrajno zbirajo podpise za majniško deklaracijo — kamne za naš bodoči jugoslovanski dom. Slovenci! Slovenke! Vojaki častitamo Vaši vstrajnosti, nastopom, občudujoč trdno voljo, s katero premagujete mnoge težke napore in ovire, ki se vam stavijo na pot od naših nasprotnikov! Radi naše odsotnosti delate s pođvojeno močjo. Nikdar vam ne pozabimo tega! Le vrlo naprej, širite jugoslovansko zavest med omahljivci-nevedneži, zlasti pa neizprosen boj ptujski zakotni gnjusobi „Stajerc“, da se bo bolj javkal kot dosedaj. Vam, vojniki-tovariši, pa priporočam najboljšega prijatelja, ki vam naj v

teh veleressnih časih prinaša vesti iz vzbujajoče se domovine in ta je splošno priljubljeno naš „Slovenski Gospodar.“ Sirite ga med seboj, pridobivajte mu novih naročnikov! Z njim si boste brezdvomno lajšali težke ure. Zdravil Živela samostojna Jugoslavija pod mogočnim žezlom habsburškim! — Mat. Hriberšek, Črnovojniki, vojna pošta 499.

Delovanje usmiljenih bratov v Žalcu. Ko se je leta 1911 sprožila misel, da bi usmiljeni bratje zidali bolnišnico na Slov. Stajerskem, se je poskusilo na več krajih Savinjske doline dobiti za ta namen najpripravniji prostor. Spomladi leta 1912 se je koledno določilo, da se zida bolnišnica blizu trga Žalec. Vodstvo usmiljenih bratov je takoj razposlalo nabiralne pole po celem Slov. Stajerskem, da razvidi, na kakšno pomoč sme računati pri tem delu človekoljubnega zavoda od strani slovenskoštajerskega prebivalstva. Ko so bile nabiralne pole koncem leta 1913 zbrane, je znašala obljubljeni svota okroglo K 160.000. Nameravana stavba bi bila stala 400.000 K. Vodstvo usmiljenih bratov v Gradcu je bilo v največji zadregi, kaj naj stori. Opustiti blagi namen, ni kazalo; saj so vendar povsod z veseljem pozdravljali misel o novi bolnišnici, četudi obljubljeni svota ne bi mogla pokriti teh velikih stroškov. Leta 1914 je pa izbruhnila vojna. V svetovnem viharju so mnogi pozabili na bolnišnico, a pozabili ni na njo vodstvo usmiljenih bratov katero je še sedaj bolj nego prej hotelo uresničiti lepo misel, zakaj dolgotrajna vojna je pokazala krvavo potrebo nove samaritanske bolnišnice, katera bi naj za prvi čas bila namenjena v vojni pohabljenim vojakom-invalidom. Da je pa bilo mogoče resno misliti na uspeh, pripomogla sta biaga zakonska Franc in Terezija Nidorfer, veleposestnika v Vrbjih pri Žalcu. Ta dva dolgoletna in velika dobrotnika usmiljenih bratov prepustila sta svoje posestvo vodstvu usmiljenih bratov z namenom, da se postavi ondi zavod za invalidne vojake. Pripravljala dela za novo človekoljubno podjetje so se že začela na dan Žalostne Matere božje, dne 30. marca 1. 1917. Zavod je že odobrila cerkvena in svetna oblast in premil. knezozkof lavantinski so obljubili veliko svoto v ta namen ter obem dovolili, da se že od 23. majnika 1917 sme služiti sv. maša za vse dobrotnike nameravanega zavoda v kapelici, katera se je naredila v Nidorferjevi hiši. Preč. g. Josip Jurčič, vpo-kojeni bivši dekan v Vuzenici, je prevzel začasno to službo. Vodstvo usmiljenih bratov se obrača tem po tom do vseh svojih dobrotnikov z upapelno prošnjo in s prepričanjem, da bodo vsi tisti, ki so obljubili lepe svote za stavbo poprej nameravane bolnišnice, da bodo tudi sedaj darovali za stavbo zavoda za invalidne vojake z imenom „Penzionat“, katerega hočejo usmiljeni bratje postaviti tako, da se spremeni zavod pozneje v bolnišnico, kakršna je bila od začetka namenjena. Ako pa kateri dobrotnik, ki je že daroval obljubljeni znesek za bolnišnico, katera se v prvotnem namenu sedaj še ne bo odprla, ker je hiša za invalide sedaj veliko nujnejše potrebna, s tem namenom ni zadovoljen, lahko zahteva poslani znesek od vodstva usmiljenih bratov nazaj in sicer tekom 3 mesecev. Če se v tem času ne zgleda, je znamenje, da daruje še dano svoto za invalidno hišo „Penzionat.“ Vodstvo usmiljenih bratov prosi vse svoje dosežanje in nove dobrotnike, naj blagovolijo poslati prispevke za nameravano stavbo na: Vodstvo usmiljenih bratov za stavbo bolnišnice, Žalec. Za vsak poslani dar, domu na altar, se bo vodstvo pismeno zahvalilo, kar bo služilo tudi kot potrdilo.

Za Tiskovni dom v Mariboru so darovali p.t.: Mohorjani v Rajhenburgu 200 K; Zmave Jožef, kaplan v Rajhenburgu, 200 K; Dekliška Zveza Sv. Križ pri Ljutomeru 50 K; Bralno društvo Šoštanj 200 K; Nabralo se je v: Petrovčah 402 K; Sv. Lovrenc v Slov. gor. III. obrok 160 K; Teharje 1100 K; Dekliška Zveza v Marenbergu 43 K; Anica Vriskova v Globočah pri Novicerkvi 35.20 K; Zreče pri Konjicah 104.00 K; Spodnja Novavas pri Slov. Bistrici nabrala I. Zafotnik 86 K; Sv. Jurij ob Ščavnici K 97.52; Žalec 1416 K; Ribnica na Pohorju 530 K; St. Martin pri Slovenjgradu 616 K; Velikanečelja 1036 K; Slivnica pri Mariboru 147 K (že drugokrat); natančni imenik darovalcev kakor na stolne še drugih dobrotnikov objavimo v eni prihodnjih števil, kakor hitro bo prostor dopuščal. Za danes pa prisrčna hvala vsem dobrotnikom! — Dr. Anton Jerovšek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru.

Cesar odredil odpust najstarejših črnovojnikov. Naš cesar je izdal dne 13. marca t. l. ukaz, po katerem se odustijo najstarejši letniki. Črnovojniki letnikov 1867, 1868 in 1869, ki so pritegnjeni črnovojniški službi, se mora dati dopust po naslednjem redu: 1. Črnovojnikom, ki so rojeni leta 1867, v doli od 15. marca do konca maja 1918. 2. Črnovojnikom, ki so rojeni leta 1868, od 1. junija do 15. septembra 1918. 3. Črnovojnikom, ki so rojeni leta 1869, od 16. septembra do 31. decembra 1918.

Gospodarske novice.

Cevlji na razpolago. Ker primanjkuje kmet-skemu in delavskemu prebivalstvu obuvala, je vojno ministrstvo pripravljeno, razdeliti med prebivalstvo stare vojaške čevlje in sicer popravljene in nepopravljene. Občine se naj takoj potem okrajnega glavarstva obrnejo na vojno ministrstvo, posamezniki pa naj naglasijo svoje potrebe pri občini. — Ob tej pri-

hki ponavljamo, da sme dati vsak kmet v stroj eno petino vseh kož, ki jih ima od svojih sinj na razpolago; ta petina pa ne sme presegati števila 5 kož.

Radi deželne vinske naklade. Ker se množijo pritožbe radi plačilnih nalogov glade deželne vinske doklade, priporočamo naj se vsak, ki ga deželni urad po nepotrebnem nadleguje s takimi plačili, obrne do deželnega odbornika dr. Verstovška v Mariboru. Opise mu naj natanko, na kak način mu delajo graški nemški uradniki krivico.

Oddaja živine. Neprestanemu prizadevanju naših poslancev se je posrečilo, da bo treba dati na Stajerskem za mesec marec približno 3000 glav živine manj, kakor je bilo poprej določeno, toraj samo 9700 glav. To število bo veljalo tudi za mesec april in maj. Tako je obvestilo poljedelsko ministrstvo poslanca Piška in Verstovška.

Juzočstajersko hmeljarsko društvo v Žalcu vabi k XXXVIII. glavni skupščini, ki se bo vršila ne deljo, dne 24. marca ob 3. uri popoldne v občinski pisarni v Žalcu po sledečem redu: 1. Letno poročilo. 2. Poročilo pregledovalcev letnega računa. 3. Razgovor o položaju hmeljarstva v obč. 4. Slučajnosti. Društveno vodstvo.

Dopisi.

Maribor. Na tukajšnji deželni sadjarski in vinarski soli se bo dne 15. in 16. aprila t. l. vršil tečaj, na katerem se bo poučevalo o pridelovanju zelenjave. Tečaj je menda namenjen samo za Nemce, kajti pouk se bo vršil v nemškem jeziku. Priglasite na ravnateljstvo imenovanega učnega zavoda do 8. aprila.

Plač pri dvehini. Dosedanji občinski gerent Alojz Menhart je radi boleznii odstopil. Na njegovo mesto je imenovan veleposestnik-domačin Janez Kren. Paskolo se je trudil za priseljenca lutrovca Amona, a vendar enkrat glavarstvo ni nasedlo nje govim zahrbtnostim.

Hajdin. Naznanim, da je bil tisti Zorec iz Sel prej pri nas učitelj. Radi ga nismo imeli in veseli smo, ko ga ni več tukaj, ker potem bi bilo še hujske. Pri nas vedno leta tudi od hiše do hiše stari nadučitelj Bezjak in je nam veliko jeze napravil in še nas prisilil, da smo zavoljo njegove nemškutarije šajbe od kmetov dol porezali. Kdo jim le podplate kupuje za tako po sili nemško letanje?

Št. Janž na Dravskem polju. Sl. Km. Zveza priredi v nedeljo dne 27. t. m. ob 3. uri popoldan pri nas političen shod. Govori poslanec Brenčič o delovanju v državnem zboru. Slovenski rod z Dravskega polja, pridi v Št. Janž. Poleg poslanca bo nastopilo še več govornikov. Na cvetno nedeljo v Št. Janž!

Brezno ob Dravi. Nov križev pot, v trajen spomin sedanjega trpljenja, oskrbljen od breznških faranov in dobrotnikov iz sosednjih far, zlasti iz Ribnice z ondodnim preč. g. župnikom na čelu, bo blagoslovil na cvetno nedeljo v l. g. o. Filip iz Maribora. Na god Marijinega Oznanenja bo isti gospod slovesno kronal kip lurske Gospe v spomin 60letnice Lurda. Vsem cerkvenim dobrotnikom prisrčen „Bog plati po Mariji breznški!“

Velenje. Dne 24. t. m. popoldan se pri nas vrši v Društvenem domu shod, katerega priredi poslanec dr. Verstovšek. Cela gornja Saleška dolina mora se udeležiti shoda v tem velezanimivem, toliko žalosnem času.

Spodnja Mislinjska dolina. Pozor Korošci! Dne 7. aprila — na beio nedeljo — popoldan se vrši v Št. Janžu pri Sp. Dravogradu v gostilni g Časa shod, na katerem bodo govorili dr. Verstovšek in drugi. Mogoče bo čas dopuščal načelniku Jugoslovskega kluba dr. Korošču, da se tudi udeleži shoda. Trpini Koroške, pridite na ta shod!

Rečica. Dne 11. marca smo pokopali vzorno Marijino družbenico Frančiško Venek. Vzela je je neizprosna jetika v 31. letu njenega življenja. Lila je vsem v lep zgled, zlasti še v trpljenju, ki ga je prenašala z občudovanja vredno potrpežljivostjo. Gospod kaplan Fran Hohnjec ji je na grobu govoril v slovo.

Rajhenburg. Slovensko katoliško izobraževalno društvo priredi na velikonočni ponedeljek popoldne ob 3. uri v dvorani kaplanije igri: „Ljubezen Marijinega otroka“ in „Jeza nad petelinom in kes.“

Kaj je novega?

Nizozemska se je udala zahtevi naših sovražnikov in bo izročila četverosporazumu zahtevane ladje. Za protiuslugo pa dobi Nizozemska velike množine pšenice.

Švedska pa je te dni skoro prostovoljno dala četverosporazumu na razpolago velik del svojega ladjevja, da s tem pokaže svoje nasprotstvo napram Nemčiji.

Nemška poročila naglašajo, da se je baje predsednik Zedinjenih držav, Wilson, izjavil proti vkorakanju Japoncev v Sibirijo. Nemčija je organizirala oboroženje nemških vjetnikov v Sibiriji proti Japoncem. Poslala je nemškega generala v Sibirijo, ki bo vodil armado nemških vjetnikov.

Mirovna pogajanja z Rumunijo se še niso končala. Večina Rumunov, med njimi tudi kralj, je proti takemu miru, ki bi ga narokovala Nemčija in po katerem bi postala Rumunija popolna odvisna od Nemčije in Avstrije. V sredi med pogajanja je prešnje Avareskovo ministrstvo odstopilo. Na njegovo mesto je prišlo ministrstvo Marghiloman, ki je sestavljeno iz samih pristašev nam prijazne struje.

Na bojiščih se ni zgodilo nič kaj posebnega. Naše nemške čete so zasedle južnorusko mesto Odeso in prodirajo še dalje proti vzhodu. Na italijanskem bojišču se vrši priprave za ofenzivo. Na zahodni fronti pa so se že pričeli srditi boji, ki so morda predznaki že dolgo napovedovane nemške ofenzive proti Angležem in Francozem.

Slovenski vojak na Dunaju: Op-site ves dogodek ter ga naznanite Jugoslovskega klubu na Dunaju, Parlament. — Slovenskim vojakom na fronti in v zaledju: Prisrčna hvala za številne velikonočne pozdrave! Vračamo iste z željo, da se skoro vidimo vsi skupaj v naši Jugoslaviji. Živeli slovenski junaki! — F. F. vojna pošta 340: Prošnjo naj napravijo domači na bataljon. Potrdi jo naj občinski urad in žetveni komisar. — Rešek Jera, Zagorje: Obratite se na Vašega poslanca dr. Jankoviča. — Valentin Matjaž, Razkrižje: Pesmi ne sprejemamo, ker nimamo prostora. — Žene iz Slovgoric: Zakaj se ne podpišete? Dopisi brez podpisov so brez izjeme obsojeni v globok uredniški koš, odkoder ne zagledajo več belega dne. — Dekle iz Starega trga: Hvala! Lepe misli. Bi radi občili, a nam primanjkuje prostora za tako obširne spise. Pozdrave! — Selnica ob Dravi: Vaše pritožbo smo izročili na pristojno mesto. — Fr. P. peš polk 87: Hvala za Vaše priznanje! „Stajero“ naj laže, kakor noče, to ne bo spravilo nobenega Slovenca iz rogov ravnotežja. Iskrene pozdrave vam in vsem vajakom 87. polka! — St. Ilj pod Turjakom: Vaše pismo smo dobili še le ob sklepu uredništva. Pride v Stražo. Pozdravljeni! — Pesniška dolina in Eisenerc: Hvala! Prepozno dobili. — Sv. Marjeta niže Ptvoja: Pesmi ne pričujemo. — J. G. št. 17: Dopise, pisane s svinčnikom ne moremo rabiti. Prosimo, pišite s črnilom. Loka pri Z. Mostu: Seveda se sme, če je le dovolj težka.

Loterijske številke.

Gradec, dne 13. marca 1918	41	45	65	22	43
Linec, dne 16. marca 1818	9	69	5	11	31

VABILO NA Vredni občni zbor

Hranilnice in posojilnice na Vidmu reg. z. z neom. zav., ki se vrši v nedeljo dne 7. aprila 1918 ob 8. uri popoldne v posojilničnih prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1917. 3. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepen, se vrši pol ure pozneje na istem mestu in po istem dnevnem redu, drug občni zbor, ki bo veljavno sklepal ne glede na število navzočih zadružnikov. Načelstvo. 361

Zamenjam 1 par mečnik moških čevljev in še nekaj drugih reči za poveljene sviajske meso. Macuh Jener, Allerheiliggasse št. 12, II. nadst., vrata 14., Maribor.

Občni zbor Hranilnice in posojilnice pri Sv. Antonu v Sl. g. se vrši dne 7. aprila t. l. ob 3. uri popoldne v posojilniških prostorih. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Pregled računskega zaključka za l. 1917. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Predlogi in nasveti. Sv. Anton v Slov. gor., dne 17. marca 1918. Načelstvo.